

[Christmas Møller.]

Korpsdannelser, der vækker saa megen Bevægelse“.

Jeg maa have Lov til at sige baade til den højtærede Udenrigsminister og til den højtærede Statsminister, at naar man har udtalt sig saaledes den 4. Januar i Aar til „Berlingske Tidende“ i Fortsættelse af Meddelelsen i Artiklen fra det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, saa har den højtærede Statsminister virkelig ført Spørgsmaalet om Sønderjylland ind i denne Debat.

Jeg ønsker herom at sige, at der skal gælde samme Regler og samme Forhold for Sønderjylland som for den øvrige Del af Landet. Jeg tror, man har Lov til at sige, at i Sønderjylland piskes der i Øjeblikket en Stemning op, der skabes en Uro ud over, hvad der er rimeligt, at der navnlig fra det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Side piskes en Stemning og en Mentalitet op, som aldeles ikke svarer til den Stemning, der er i Nordslesvig.

Jeg vil endvidere sige, at ligesom jeg ikke tror paa Forbud i al Almindelighed, ligesom jeg tror, at Forbud, Frihedsberøvelse, i al Almindelighed skaber Lyst til at overtræde og Lyst til at forme det saaledes, at man gaar over Grænsen eller lige til Grænsen — dette kunde jeg næsten sige i overført Betydning, hvad jeg skal komme til —, saaledes nærer jeg ikke fjerneste Tvivl om, at et Forbud som Uniformsforbudsloven, som jeg synes, man maa overveje sammen, dette skaber en Række Sager i Nordslesvig, hvor det bliver morsomt, interessant, Sport at gaa lige til Grænsen, maaske oven i Købet over Grænsen med Hensyn til Uniformsforbudsloven, og den Mentalitet, man derved skaber, anser jeg for overordentlig farlig. Jeg ser saaledes paa det, at hver, der kender det danske Folks Historie, og navnlig den slesvigske Historie, dog maa kunne lære af Fortiden, hvad enten Fortiden var under dansk eller tysk Styre.

Med Hensyn til disse Korpsdannelser — jeg skal om et Øjeblik gøre et Par Bemærkninger derom —, som man gaar meget vidt med, spørger jeg: Hvis det bliver endnu mere spændende at tage paa Søndagsudflugt til Steder, hvor man har Lov til at gøre det, tror man saa, dette er formaalstjenligt? Og jeg spørger: I Nordslesvig, hvor der ved Valget den 16. November 1932 var 87 pCt. danske Stemmer og 13 pCt. tyske Stemmer, hvor dansk Sprog er saa udbredt, hvor dansk Kultur ogsaa er udbredt, tror man ikke, at vort Folk, vor Folkekarakter,

vort Folkesind er stærkt nok under Frihed til dèr at tage den aandelige Kamp; som altid maa eksistere i et Grænseland? Jeg tror det, og derfor siger jeg saa indtrængende, som jeg kan: Tænk paa dette Folks nordslesvigske og slesvigske Historie, inden der handles i disse Sager.

Nej, det Spørgsmaal, som man først og fremmest, ja for længe siden, skulde have taget fat paa i Nordslesvig, er nu engang det økonomiske Problem og Problemet om, hvorledes Valutareguleringen i 1920 er kommet til at staa for den nordslesvigske Befolkning som en økonomisk Uret. Det skulde man gøre, og man kunde være overbevist om, at Ro paa en helt anden Maade vilde brede sig.

Og hvis saa Ministeriet, der har saa meget tilovers for andres Presse, kunde magte sin egen og, naar vi tænker paa Forholdene i Nordslesvig, lade være at piske en Stemning op angaaende og mod det nye Tyskland, som man har gjort det! Jeg har sagt, hvorledes mit Standpunkt er over for Samfund uden Forenings-, Forsamlings-, Trykke-, Tale- og Trofrihed; men det er Spørgsmaal, som ikke kommer os ved, og det er udenrigspolitisk en forfærdende Fejl af Regeringen, at den ikke magter sin Presse paa dette Omraade.

Jeg siger da om Forholdene i Nordslesvig: Der skal ikke særlov gives, i Nordslesvig kan efter min Opfattelse Forholdene tages paa nøjagtig samme Maade som i det øvrige Land. De ganske særlige økonomiske Forhold gør, saaledes som vi har sagt, Krav paa, at man skaber særlige Foranstaltninger.

Jeg vil dernæst om Lovforslagene i al Almindelighed sige, at det er jo Spørgsmaalet ved denne Lovgivning, om man tror paa Forbud eller Frihed. Der skal ingen Tvivl herske om, at bevæbnede politiske Korps naturligtvis ikke skal tillades. Bevæbnede Korps kan ikke og maa ikke være politiske og maa kun have den Stilling, som frivillige Korps har nu under det nuværende Ministerium i Henhold til de Aftaler, der er mellem Krigsministeriet og disse, og bevæbnede politiske Korps maa derfor ikke være tilladt i Danmark. Men nu hedder det i Foreningsfriheds-Lovforslaget, at det er forbudt at danne, deltage i eller opfordre til Deltagelse i S sammenslutninger, hvor Deltagerne er inddelt i Grupper under Kommando, og hele Paragraffen er sammenkædet saaledes, at jeg maa forstaa Paragraffen saaledes, at hvert enkelt Punkt er nok til at forbyde den paagældende S sammenslutning.